„Kui imelik sarnasus. Kui väga need nukud sarnanevad minu lapsepõlve nukkude Malle ja Peeduga," imestus Mari. Nüüd võttis ta põrandalt sipleva olendi sülle ja andis nukud väikesele. Nukkude südamed tahtsid ärevusest lõhkeda.

„Helve," ütles Mari õrnalt, „ema kingib sulle need nukukesed. Armasta neid ja kutsu nukukesi Malleks ja Peeduks."

Helve haaras mõlemad nukud sülle ja kallistas. Ta pani Malle jalgupidi kiiresti suhu. Malle tundis seal väikesi hambaid. Helve sai veel palju jõulukinke, kuid süles hoidis ta ainult nukkusid. Varsti kustusid küünlatuled ja Helve ühes kingitustega viidi magama. Mari aitas Helvel nukkusid magama panna. Endine nukutuba oli kolikambrist ära toodud ja Helve voodi ja kapi vahele põrandale asetatud. Mari mäletas hästi, missugune oli Peedu ja Malle voodi. Mari pani nukud voodisse ja kattis väikese vaibaga. Kui Helve voodis oli, kustutati tuli ja Mari läks ära.

„Kui hästi Mari meid jälle vastu võttis," sosistas Malle.

„Helvel on just Mari head silmad," arvas Peedu.

„Küll oli Mari liigutatud, kui meid ära tundis.

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 124